

NAŠ GLAZBENI ŽIVOT

Rijeka - koncertna kronika u drugoj polovini sezone 1969/70.

22. siječnja održan je u kinu »Neboder« simfonijski koncert s djelima slavenske romantike. Dirigent Igor Gjadrov, solist Oleg Krisa, violinist iz SSSR-a. Ovaj je koncert imao posebno značenje jer je bio u novim uvjetima rada Narodnog kazališta »Ivan Zajc« nakon zatvaranja zgrade zbog restauriranja. Zato je to bio svojrsni ispit s obzirom na novu sredinu i nove akustičke uvjete. U prvom djelu »Uvertiri br. 5« nazvanoj »Bellona«, Vatroslava Lisinskog dirigent Igor Gjadrov pristupio je ne samo u smislu konvencionalne proslave 150-godišnjice autorova rođenja, nego je u njemu nastojao do maksimuma iskoristiti i prikazati sve odlike samog djela u što plastičnijem iznošenju tema, čvrstim ritmom i izvršnim dinamičkim nijansiranjem oblikovana je divna simfonijska slika koja je na neki način pripremila dobru atmosferu za slijedeći komad. Bio je to »Koncert za violinu i orkestar« D-dur P. I. Čajkovskog. Nakon sigurnog i zvučnog orkestralnog uvoda umjetnik je počeo mirnom svirkom koja je rasla do razigranosti, pri čemu se činilo da za ovog mladog violinistu ne postoje tehnički problemi. On je svirao podatnim i plemenitim tonom, s puno temperamenta, intonativno siguran, a s tehničkom spremom koja odaje virtuozu vrhunskih kvaliteta, te ujedno mirnoćom i lakoćom značajnom za velike umjetnike. Drugi dio koncerta bio je ispunjen »Simfonijom G-dur, br. 8« Antonina Dvořaka. Razigrani orkestar donio je ovo djelo s velikim poletim, dobro se podređujući namjerama dirigenta koji je oblikovao reljefne zvukovne sklopove i dao izrazu gipkost, značajnu za raspoloženje u kome dominira vedrina duha. Po oduševljenju slušatelja i odobravanju solistu, dirigentu i orkestru, ovaj koncert je značio uspjeh, ali i dobar start u novim uvjetima rada.

13. veljače u palači Pomorskog i povijesnog muzeja prvi put u Rijeci nastupio je *Dvorak kvartet* iz Praga u sastavu: Jiří Hnyk, I viol. Jaroslav Foltyn, II viol. Jaroslav Ruis, viola i František Pišinger, čelo. Kroz četiri stavka Beethovenova »Gudačkog kvarteta« u f-molu, op. 95. osjetila se težnja da se dostigne jedinstvenost izraza ovog inače osebujnog djela, pa je zato ostao dojam o izvršnoj izjednačenosti zvuka i uigranosti izvođača. Slijedio je »Gudački kvartet Es-dur, op. 51. (»Slavenski«) Antonina Dvořaka. Toplina izraza koju su umjetnici ostvarili istakla je onu osobitu sla-

vensku notu na kojoj su rađeni majstorovi »Slavenski plesovi«, što je ujedno naglašeno iz dramskog ugodaja prethodnog djela unijelo novu boju, istaknuvši osjećajni raspon izvođača pri čemu je potvrđen ukus, mjera i dinamika. Tehnička sposobnost posebno je dominirala u »Kvartetu« (»Kreutzer-kvartet«) Leoša Janačeka. Dramska napetost inspirirana poznatom Tolstojevom novelom bila je izvedena osobitom snagom izraza pri čemu je ovaj komorni sastav dobivao mjestimično zvučnost većeg gudačkog tijela. Kao dodatak izvedena je »Sicilijana« češkog baroknog majstora Zacha što je u stilskom muziciranju bio još jedan prilog širini umjetničkih pogleda i izvodilačke kulture Dvořak kvarteta.

13. i 14. veljače u nekoliko riječkih škola u organizaciji Muzičke omladine Trio Požgaj, u sastavu: Višnja (klavir i voditeljica), Mladen, oboa i Neven, čelo. Ovi nekadašnji učenici riječke Muzičke škole složili su vrlo zanimljiv raspored na kome su bili zastupani: Boismortier, Mozart, Saint-Saëns, Britten, Bjelinski. Osobitost ovog koncerta je u činjenici da mladi umjetnici sami komentiraju djela koja su prilagođena dobi slušatelja osnovnih škola, čime su stvorili neposredniju vezu s mladima, zaokupili njihovu pažnju te im otkrili ljepote i radost muziciranja. Sa zadovoljstvom ističemo da ti mladi ljudi ne samo što sviraju sa srcem i dušom, nego su vrlo dobro uigrani i tonški izjednačeni s individualnim značajkama po čemu njihova izvedba prerasta u interpretaciji okvir dobrog akademskog muziciranja.

17. veljače nastupili su također u organizaciji Muzičke omladine Rijeke, Zagrebački kvartet, Eva Novšak-Houška, mezzosopran i Stjepan Radić, klavir. U 17 sati izveden je koncert za gimnaziju »Miro Lenac«, a u 20 satj za građanstvo i ostalu Muzičku omladinu. Uz prigodan komentar prof. V. Fajdetića izveden je »Gudački kvartet« op. 18, br. 3, u D-duru, Ludwiga van Beethovena, čime je na nekj način dana najava Beethovenove proslave 200-godišnjice rođenja. Djelo je u izvedbi Zagrebačkog kvarteta dobilo dobrog tumača, nakon čega su slijedile »Pjesme moje majke« Josipa Slavenskog, koje je uz kvartet izvodila Eva Novšak-Houška. Te su pjesme upravo bljesnule u svojoj ljepoti po čemu je umjetnički govor autora postao neobično blizak prisutnima što je izazvalo oduševljenje i značilo je izvjesnu gradaciju koncertne večeri. Daljnji porast izvodilačkog zanosa ali i raspoloženja slušatelja odrazio se u temperamentnoj izvedbi »Klavirskog kvinteta« op. 44 Roberta Schumanna iz čega su strujali različiti ugodaji, ali su prisiljavali na pažnju što je bila znak obuzetosti izvedbom u dijaloziranju kvarteta i klavira koji je pod rutiniranim i vještom rukom Stjepana Radića činio jedinstvo s kvartetom i držao u napetosti do kraja. Raspoloženj u-

umjetnici dodali su odlučivljenim slušateljima »Scherzo« Dimitrija Šostakoviča, potvrdivši ujedno time svoje poznate umjetničke kvalitete.

10. ožujka održano je u koncertnoj dvorani Muzeja osebujno komorno večer na kome su se predstavili švicarski umjetnici Ursula i Heinz Holliger. Oni su izvodili djela za obou i harfu unoseći profinjenj komorni ugodaj, s obilježjem topline starinskih salona s intimnom rasvjetom, u kojima unutarnji žar sviranja stvara neposrednost što dovodi do osobitih raspoloženja. U prvom dijelu koncerta bili su zastupani majstori XVIII i XIX st. (Rust, Bochs i Viotti), dok je drugi dio imao djela uglavnom modernog izraza na kome su predstavljeni noviji i najnoviji (Britten, Fauré, Ramovš) a u dodatku Rossini i Ravel. Uzevši koncert u cjelini, može se istaknuti da je na rasporedu iznijeta dražest stare glazbe, duha i lakoće, a tamo gdje se u sadržaju moglo osjetiti prizvuk jeftinih efekata, švicarski su umjetnici dokazali svojom izvodilačkom kulturom da se i onako banalna djela mogu dati bez primisli ispraznog virtuoziteta, u smislu isticanja ljepote izraza dotičnog vremena. U modernim djelima se osjetio širok raspon uz iznošenje novih kolorističkih efekata. Bila je to svojevrstna smotra novih zvukovnih boja, uz duboko poniranje u srž djela, posebno u Brittenovih »Šest metamorfoza« kao zvukovnih odjeka stare pjesničke riječi, ili u avanturističkim Ramovševim »Impulsima« što je sve ukazivalo na vrlo široku osjećajnu ljestvicu umjetnika. Šteta je da ovo impresivno komorno večer nije posjetom publike naišlo na onoliko zanimanje koje je svakako zaslužilo po visokim kvalitetama.

26. ožujka Simfonijski orkestar i Zbor radio-televizije Zagreb održali su u kinu »Neboder« koncert povodom proslave 200-godišnjice rođenja Ludwiga van Beethovena. Na tom koncertu bila su izvedena dva značajna djela tog majstora, i to »Koncert za klavir i orkestar u c-molu, br. 3 i znamenita »Deveta simfonija«. Dirigirao je Krešimir Šipuš, a kao solisti su nastupili: Stjepan Radić, klavir, Blaženka Milić — sopran, Dunja Vejzović — mezzosopran, Zvonimir Prelec — tenor i Franjo Petrušanec — bas. Neobično je pohvalna inicijativa Radiotelevizije Zagreb da povodom ove velike i značajne umjetničke godišnjice organizira gostovanje na kome u nizu koncerata po većim gradovima Hrvatske proslavlja Beethovena i time se pridružuje na dostojan način proslavama kod nas i u svijetu. Ujedno je vrijedno istaknuti da je Rijeka imala priliku prvi put čuti u svojoj sredini izvedbu Simfonijskog orkestra RTV Zagreb koji se pokazao kao vrlo solidno umjetničko tijelo. Nadalje, čini se, da je prvi put izvedena »Deveta« u našem gradu, što je također privuklo pažnju naše koncertne publike. Prvi dio koncer-

ta obuhvaćao je »III. Koncert za klavir i orkestar« u c-molu pri čemu je glavnu zaslugu imao solist Stjepan Radić. Naime, ovaj naš poznati umjetnik dao je solidno ostvarenje u kome je sačuvalao osjećaj za mjeru i stil, dok je orkestar prilično elastično pratio solista, premda se mjestimično osjećala izvjesna dinamička neujednačenost (uvjetovana vjerojatno novom sredinom) i prema tome, možda premalo kontrasta. Gudačko tijelo bilo je dobro uigrano i tonski kompaktnije za razliku od puhača u kojima je bilo i intonativnih nesigurnosti. U nastupu potpunog orkestra pri izvedbi »Deвете« može se sa zadovoljstvom reći da je to tijelo koje zbog većine mladih ljudi djeluje vrlo angažirano te se prema tome mogu na njega postavljati veliki, ozbiljni zahtjevi. Međutim, dok je klavirski koncert bio u izvedbi zadovoljavajući, izvedba IX simfonije ostala je prilično nedorečena i neujednačena. U ovom grandioznom djelu bilo je odlomaka koji sami po sebi ponesu izvodače pri čemu dođe do spontanog muziciranja, kao što je to bilo na pr. u početku trećeg stavka. Ali ako se izvedba analizira od početka do kraja, ona nije ostavila onaj dojam koji se od nje očekuje. Krešimir Šipuš koji je u tehničkom pogledu težio za korektnošću izvedbe, možda je bio suviše usmjeren isključivo na taj element zbog čega je odsutnost unutarnjeg žara rezultirala izvedbom što nije mogla u potpunosti dočarati veličinu Beethovenova genija. Da li je tome razlog zamorenost ansambla od puta, ili novi akustički prostor, teško je reći, ali unatoč tome treba priznati da je potihvat bio pozitivan u toliko što je našoj publici pružio djelo koje se ne može svagdje ostvariti s obzirom na sastav i zahtjeve što iz svega toga proizlaze. Zato je publika dala priznanje svim izvodačima, dajući time na znane da je bila vrlo zainteresirana, što je ujedno bio i poticaj Simfonijskom orkestru RTV Zagreb da se slična gostovanja nastave.

30. ožujka predstavila se riječkoj javnosti Muzička škola »Ivan Matetić Ronjgov« prvom javnom produkcijom koja je pod naslovom »Veće starih majstora« održana u Pomorskom i povijesnom muzeju. U vrlo lijepo oblikovanom programu predstavljani su J. S. Bach, Couperin, Falconieri, Bonocini, Vivaldi, Scarlatti, Caldara, Jarnović i Tartini. Nastupili su većinom učenici srednje škole ali bilo ih je nekoliko iz završnih razreda niže škole koji su po znanju i muzikalnosti stajali uz bok svojim kolegama. Priredba je uspješna, pri čemu se otkrilo još nekoliko mladih talenata, koji imaju sve predispozicije da nastave rad sve do visokog stupnja, odnosno do fakultetske obrazovanosti.

25. travnja održan je u kinu »Neboder« posljednji simfonijski koncert predviđen u redovnoj sceni. Dirigirao je Vladimir Benić, a na rasporedu su bila dosada neizvedena djela standardnog simfonijskog repertoara. Koncert je počeo Ouvertirom »Rimski karneval« H. Berliozova koja je vrlo dobro

poslužila da se slušatelji brzo uvedu u povoljno raspoloženje za koncert, jer je ovo Berliozovo djelo svojim blještavilom uzбудilo i izazvalo srdačno odobravanje, što je uostalom i znak dobre izvedbe. Slijedila je simfonijska pjesma »Rimske fontane« O. Respighija što su zapravo četiri koncertna stavka nedjeljive cjeline. Razumljivost tog stvaralačkog jezika, s toplinom Debussyjeva umjetničkog govora i blještavilom orkestralnih boja kao kod Rimskog-Korsakova u »Šeherezadi«, uvjetovala je da su i izvodači bili posebno ponijeti ljepotama ovog prijemljivog djela te su ostvarili izvedbu koja je u cijenili bila i najbolji dio večeri. Dobra dinamička nijansiranost, u ravnoteženost između instrumentalnih skupina i napetost izvedbe u smislu postizavanja ugođaja naznačenih u naslovima stavaka, kao da je osobito angažirala maštu slušatelja koji su izvedbi dali dolično priznanje. »eta simfonija« S. Prokofjeva nije bila tako cjelovita kao prethodno djelo. Naime, lepršavost i prohodnost izraza različito se odrazila u cjelokupnom ostvarenju. Ozbiljni prvi stak, koji u sebi nosi izvjesnu težinu i dramatiku kao neku slutnju, dobro je kontrastirao lakoći i razigranošću drugog stavka. Međutim, treći stak, pun neke pritažene tuge što raste do dramatičnosti s prizvukom tragedije, popuštao je u napetosti te time stvorio atmosferu koja je na neki način utjecala na slijedeći završni stak vedrijeg izraza, pa taj dio nije dobio svoje adekvatno tumačenje, odnosno bio je u oblikovanju neodređen, ne postigavši efekt koji mu je u koncepciji zacrtan, čime je ova izvedba opravdala u izvodilačkoj napetosti.

25. travnja održan je u Opatiji koncert vokalnih djela Ivana Matetića Ronjgova, kao uvod u proslavu 90-godišnjice rođenja i 10-godišnjice smrti. Povodom toga otkriveno mu je 26. travnja spomen-ploča u Kastvu s prigodnom priredbom, dok je glavni svečani koncert održan 6. svibnja u predvorju Pomorskog i povijesnog muzeja. Tom je prilikom uz riječke pjevačke zborove sudjelovao i Pjevački zbor »Matko Brajša Rašan« iz Pule. Na toj su se priredbi, dakle, predstavili: Udruženi zborovi iz Rijeke (»Jedinstvo«, »Ivan Matetić Ronjgov« i »Mladost«) pod ravnanjem Dušana Prašelja; Ženski zbor Muzičke škole »I. Matetić Ronjgov« iz Rijeke pod ravnanjem Josipa Kaplana. Zatim je kao solist nastupio Franjo Godec (bas) uz klavirsku pratnju Ina Perišića. Muški pjevački zbor »Fratellanza« iz Rijeke vodio je Dušan Marčelja, a mješoviti pjevački zbor »Matko Brajša Rašan« iz Pule vodio je Nello Milotti. U nekim zbornim djelima predstavili su se kao solisti Darinka Šegota-Žiger, Blanka Zec, Marijan Blažić, Ivo Božanić, Farino Sviligoj, Franjo Godec, solisti odnosno članovi Narodnog kazališta živan Zajc«, te učenica solo-pjevanja Alemka Brazzoduro. Program koncerta sadržavao je izbor najznačajnijih djela Ivana Matetića Ronjgova koji je osnovan na tzv. istarskoj ljestvici čime je ostvarena izvanredna cje-

lina između čakavske riječi i narodne glazbe, te ta melodika prerasta posredstvom Matetićeve umjetničkog duha u svojevrsne vokalne simfonije, ako tako možemo nazvati neka njegova opsežna djela, kao na pr. »Čaće moj«, »Na mamin grobak«, »Malo mantinjade v Rike na palade« i slična, što su ovom prilikom bila izvedena. Cijeli koncert bio je osebujan ispit za sve izvodače koji su svoje zadatke riješili na visokom stupnju, pogotovo u navedenim opsežnim djelima u kojima je došla do svoje punine ljepota vokalnog izraza što se kretalo do monumentalnih zvukovnih razmjera, potvrdivši sposobnost udruženih riječkih zborova za velike zahtjeve. Time je ujedno na izvanredno dostojan način proslavljen naš veliki hrvatski i istarski skladatelj.

12. svibnja u organizaciji Muzičke omladine Rijeke održan je u Muzeju koncert na kome su nastupili umjetnici iz Trsta: Nereo Tonazzi — violina i Lorenzo Baldini — glasovir. U rasponu od baroka do modernog stvaranja umjetnici su predstavili vrlo zanimljiv izbor, dostupan onima kojima je bio namijenjen, a opet ispunjen standardnim velikim djelima violinskog repertoara. (Coralli, Brahms, Paganini, Pugnani, Bartok, De Falla i dodatak M. Theresia von Paradies). To je ujedno i završni koncert Muzičke omladine u ovoj sezoni.

3. lipnja u organizaciji Pomorskog i povijesnog muzeja održano je u »Bijelom salonu« Muzeja »Veće sonata« na kome su sudjelovali Attila Szabo, violina i Petja Todorova-Tataj, klavir, članovi riječke Opere. Oni su izveli sonate Händela, Tartinija, Mozarta, Beethovena i Griega. Taj koncert koji je bio djelomično prikazan i na televiziji, održan je u čast poznatog riječkog liječnika i graditelja violina dra Franje Kresnika kome se ove godine slavi 100-godišnjica rođenja, a upravo 3. VI je dan njegove smrti, na koji dan Pomorski i povijesni muzej priređuje koncerte u njegovu uspomenu. Te su priredbe postale već tradicionalne pa su uglavnom dobro posjećene i srdačno primljene kao što je to bilo i ovaj put.

22. svibnja do 4. lipnja održavao se u Istru i Hrv. primorje festival zabavne glazbe u duhu narodnog melosa ovih krajeva. To je jedini putujuć festival ove vrste i uspijeva u umjetničkom i turističkom pogledu.

30. lipnja gostovao je u Rijeci Norveški radio zbor »Solvguttene«, »Zlatni dječaci«. U organizaciji Koncertnog ureda Rijeke ovaj zbor nastupio je u Dominikanskoj crkvi sv. Jeronima predstavljajući izvor iz baštine duhovne glazbe. Počevši sa Sekvencom sv. Hallvarda zbor je dao na znanje da želi djelovati i vizuelno i akustički. Naime, dočaravajući duh srednjovjekovnih procesija oni su nastupili prolazeći kroz crkvu do središnjeg oltara čime su vizuelnim efektom stvorili izvanrednu atmosferu za doživljavanje niza duhovnih djela kojima su bili zastupani: Ecchienenus, Palestrina, Tye, Schütz, Scarlatti, Stradella, Pederson,

Karlsen, Nystedt, Hovland, Poulenc i Grieg, te na kraju Händelov »Alleluja«. Pjevačka disciplina, zvukovna izjednačenost, osjećaj za dinamiku i upravo filigranska cizeliranost pjevačkih fraza, sve su to odlike ovog izvanrednog zbora. Uz poznata imena koja se često susreću na našim koncertima, imena njihovih domaćih stvaralaca većinom su bila za nas nepoznanica na papiru, ali nakon ovog koncerta predstavljaju majstore koje su slušatelji mogli duboko doživjeti i zavoljeti kao nove prijatelje u galeriji naših omiljenih stvaralaca. Dirigent Tornstein Grythe zaslužan je za ovaj izvanredan umjetnički događaj što se uostalom odrazio i na oduševljenom pljesku slušatelja. Ako uzmemo u obzir da norveško ime ovog umjetničkog tijela znači zapravo »Srebrni dječaci«, ovaj za nas manje značajan izraz zbog duha jezika mogli bismo nekako objasniti parafrazom: »Zlatni dječaci« su svojim srebrnim glasovima stvorili u riječkoj javnosti umjetnički događaj dubokog dojma koji će se dugo i dugo pamtili. Time je završila sezona Koncertnog ureda.

Oratorij J. Haydna u Krku i Poreču

Narodno kazalište »Ivan Zajc« u toku svojih ljetnih priredaba »Kvarner — Istra« održalo je u Krku oratorijski koncert na kome je bio izveden oratorij Josepha Haydna »Stvaranje svijeta«. Ovo djelo koje se ove sezone nalazilo na redovitim simfonijskim koncertima Narodnog kazališta, bilo je u Rijeci izvanredno dobro primljeno. Ta je činjenica navela Upravu kazališta da ga stavi na repertoar ljetnih priredaba s time da ga se izvodi u kulturno-povijesnim ambijentima ili takvima koji bi i vanjskim dekorom i dobrom akustikom osiguravali kvalitetu izvedbe. U tu svrhu izabrana je u Krku katedrala koja je omogućavala velik prostor za izvođače i slušatelje, a akustički uvjeti su se pokazali više, nego povoljni za ovakve koncerte.

U velikom prostoru krčke katedrale brojni strani i domaći posjetioci imali su priliku čuti jedno od najznačajnijih djela ovogodišnjeg simfonijskog repertoara u Rijeci, a što je još važnije, djelo, koje je izvedeno isključivo snagama Narodnog kazališta »Ivan Zajc« bez pomoći i dopune amaterskih zborova, kako je to bilo u prethodnim oratorijskim koncertima. To je omogućavala i sama kompozicijska struktura, djela, što u praktičkom smislu znači mnogo za veću pokretljivost opernog kolektiva, (solisti, zbora i orkestra), pogotovo kad su predviđene i još neke izvedbe po Istri i Hrvatskom primorju. S obzirom na činjenicu da je naša javnost već bila upoznata s uspjehom ovog djela prigodom premijere, ostaje nam samo do napomenemo da je ovom prilikom tenorsku dijonu pjevao prvi put Branko Žiger koji ju je donio stilski korektno i s razu-

mijevanjem duha oratorijske glazbe s obzirom na fraziranje, a svojim glasovnim osobinama uravnoteženo se usklađivao sa svojim partnerima. Bili su to: Darinka Šegota-Ziger, sopran, Blanka Zec, alt i Franjo Godec, bas. Dirigent Dušan Prašelj kao da je bio posebno ponijet povoljnom akustikom, svojim umjetničkim temperamentom dao je opet velik koncertni doživljaj čemu je kao zborovođa pridonio i Ino Perišić, a čestitke za vrijeme stanke i poslije koncerta, te posebno zanimanje stranaca za izvođački kolektiv i pohvale svima očito su dokazivale uspjeh koncerta.

»Stvaranje svijeta« izvedeno je s velikim uspjehom i u starokršćanskoj bazilici Sv. Eufrazija u Poreču dana 23. VII 1970.

V. F.

Imakulata Malinka u Švicarskoj i Njemačkoj

Imakulata Malinka, profesorica na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, izvela je s uspjehom koncertnu turneju na orguljama po Švicarskoj i Njemačkoj. Održala je četiri solistička koncerta: 8. srpnja u St. Gallenu u Švicarskoj; 26. srpnja u Überlingenu u Njemačkoj; 2. kolovoza u Regensburgu i 9. kolovoza u Weingartenu (Zapadna Njemačka). Program što ga je mlada umjetnica izabrala, bio je interesantan jer je sadržavao uz Couperina i Frescobaldija njemačke majstore — i reprezentativne hrvatske majstore. Dobro poznavanje njemačke glazbe sestra je pokazala interpretacijom Bachove fantazije i fuge u g-molu i Mozartovim adagiom u C-duru. Svoju domovinu je reprezentirala kompozicijama »hrvatskog Mozarta« Pintarića, Albe Vidakovića i poznatom tokatom F. Dugana. Dala je dokaz i svoje umjetničke mnogostranosti, i to prema suvremenoj njemačkoj glazbi izvedbom partite K. N. Schmidta »Nun bitten wir den heiligen Geist« te Partitom »Uskrsnu Isus doista« O. Sigmunda. Kritike ovih koncerata bile su svagda veoma dobre.

Pogledajmo nekoliko rečenica iz kritika St. Gallena, koje su tipične za čitavu koncertnu turneju, a osobito važne u St. Gallenu, gdje svakom orguljašu gori tlo pod nogama, jer ovdje su se navikli slušati umjetnike na orguljama koji su poznati po čitavome svijetu, na pr. Germani-a iz Rima i ostalih. »... umjetnica na orguljama najprije je svirala na baroknim orguljama preludij i fugu u g-molu od G. Frescobaldija (1668—1733), i već se tu sa zadovoljstvom moglo konstatirati da se radi o majstorici tehnike i interpretacije. S. Imakulata Malinka svirala je sa suvremenim stvaralačkim darom i punom snagom izraza...«

Zatim je bio nepomućeni užitek slušati preludij i fugu u g-molu od D. Buxtehudea (1637—1707)... Orguljašica je mogla svojim tumačenjem

djela do kraja sve uvjeriti o svojoj umjetničkoj spremi...

Drugi dio koncerta na glavnim orguljama počeo je fantazijom i fugom u g-molu J. S. Bacha (1683—1750). S Imakulata Malinka veličanstveno je razvila recitativni slijed fantazije, koji korača u punom toku, i prije svega zadivila je »moderni« način kojim je Bach izveo spiralnu modulaciju kroz više tonaliteta... Osjetili smo, ali ne radi same reprodukcije djela, ovu fantaziju kao najzanimljiviju i najsmioniju Bachovu tvorevinu.

Poslije toga je slijedila hrvatska glazba za orgulje, gdje su najprije zazvučala »Pastorellae« od F. Pintarića (1798—1867) sa stavcima »Dudaš«, »Fantasiae secundum stylum recentissimum« i »Rondo«. Ova tri stavka pokazali su se kao »lagani teret« koji radošno oduševljava, melodično se pjeva, skoro kao neka vrst plemenite »zabavne glazbe«... Suvremena hrvatska glazba zazvučala je zatim Fantazijom i fugom u f-molu od A. Vidakovića (1914—1964) i nekoliko stavaka Partite Oskara Sigmunda na hrvatsku uskrsnu pjesmu »Uskrsnu Isus doista« (1969)... S. Imakulata Malinka dokazala je još jedanput svoje enormne sposobnosti otpustivši svoje slušatelje sa sviješću da su opet doživjeli veliku koncertnu večer na orguljama.

Pogledajmo kritike iz St. Gallena: »Mlada redovnica Imakulata Malinka pokazala se je kao umjetnica s formatom. Izvanredno interesantna večer počela je s djelima Frescobaldia... Već ovdje je ugodno zadivila inteligentno muzikalno stvaranje. Ali na glavnim orguljama s. Imakulata Malinka razvila je potpuno svoju bogatu fantaziju. U inaterepretaciji Bachove fantazije i fuge u g-molu prikazala je veličanstvenost skladbe. Sasvim dražestan kontrast na to bila je hrvatska glazba za orgulje u kojoj se sestra specijalizirala. Pastorale F. Pintarića djelovale su kao čarobno lagane i naivne. Nježni lukovi s mnogim ukrasima učinili su da su orgulje zvučale drukčije. Veličanstveno je djelovala fantazija i fuga u f-molu Albe Vidakovića. Na kraju nas je s. Imakulata Malinka upozнала s djelom njemačkog modernog kompozitora O. S. Svirala je nekoliko stavaka njegove Partite na hrvatsku uskrsnu pjesmu... S. Imakulata Malinka svladavala je ovaj komad velikih zahtjeva uvjerljivim načinom.«

Kritike u drugim gradovima bile su slične. Svuda i jednoglasno su potvrdile zrelost, odgovornost, ozbiljnost i izrazito sviranje mlade umjetnice. Koncert u Regensburgu bio je u isto vrijeme javni ispit kojim je sestra dobila diplomu bakalaureata in Organo Instituta za crkvenu glazbu u Regensburgu, koji je afiliran papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu. Čestitamo Hrvatskoj i Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu srdačno što ima ovako vrsnu mladu orguljašicu koja je tako dobro zastupala svoju domovinu u inozemstvu.

Dr Oskar Sigmund, Regensburg